

2. Articolul 5 prima teză din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și articolul 3 alineatul (3) a patra teză din Directiva 2003/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 ⁽²⁾ privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale trebuie interpretate în sensul că nu există o „clauză clară și inteligibilă”, respectiv nu se asigură „un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, în special în privința transparenței referitoare la condițiile contractuale generale”, în cazul în care un vânzător sau furnizor dorește să-și întemeieze dreptul unilateral de modificare a prețurilor pe faptul că, în cuprinsul condițiilor sale contractuale generale, face trimitere în mod general la un regulament care a fost adoptat pentru un alt grup de consumatori și pentru un alt tip de contract și în care, în plus, norma relevantă privind dreptul de modificare a prețului nu îndeplinește obligația de transparență?

⁽¹⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

⁽²⁾ Directiva 2003/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 98/30/CE (JO L 176, p. 57, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 80).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 12 ianuarie 2011 — Leopold Sommer/Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien

(Cauza C-15/11)

(2011/C 113/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Leopold Sommer

Pârâtă: Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien

Întrebările preliminare

1. Directiva 2004/114/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 13 decembrie 2004 privind condițiile de admisie a resortisanților țărilor terțe pentru studii, schimb de elevi, formare profesională neremunerată sau servicii de voluntariat (denumită în continuare „Directiva privind studenții”) este aplicabilă în Austria în cazul unui student bulgar, având în vedere alineatul (14) primul sau al treilea paragraf al punctului 1 „Libera circulație a persoanelor” din anexa VI „Lista menționată la articolul 20 din protocol ⁽²⁾: măsuri tranzitorii privind Bulgaria” la Tratatul de aderare a Bulgariei?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: dreptul Uniunii, în special articolul 17 din Directiva privind studenții, se opune unei reglementări naționale care, asemenea dispozițiilor din Legea privind angajarea cetățenilor străini relevante pentru acțiunea principală, prevede în orice caz o evaluare a pieței forței de muncă anterior acordării unei autorizații de angajare unui angajator în scopul încadrării în muncă a unui student care își are reședința pe teritoriul federal de peste un an [articolul 17 alineatul (3) din Directiva privind studenții] și, în cazul depășirii unui număr maxim determinat de străini încadrați, condiționează acordarea unei autorizații de angajare de îndeplinirea unor condiții suplimentare?

⁽¹⁾ JO L 375, p. 12, Ediție specială 19/vol. 7, p. 94.

⁽²⁾ Protocolul privind condițiile și aranjamentele referitoare la admiterea Republicii Bulgaria și a României în Uniunea Europeană — anexa VI „Lista menționată la articolul 20 din protocol: măsuri tranzitorii privind Bulgaria” — 1. Libera circulație a persoanelor, JO L 157, p. 104.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 14 ianuarie 2011 — Markus Gelt/Daimler AG

(Cauza C-19/11)

(2011/C 113/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Markus Geltl

Pârâtă: Daimler AG

Întrebările preliminare

1. În sensul articolului 1 punctul 1 din Directiva 2003/6 ⁽¹⁾ și al articolului 1 alineatul (1) din Directiva 2003/124 ⁽²⁾, în cazul unui proces de lungă durată prin care se urmărește să se realizeze sau să se provoace o anumită circumstanță sau un anumit eveniment, de-a lungul mai multor etape intermediare, este necesar să se aibă în vedere doar aspectul dacă respectiva circumstanță viitoare ori evenimentul viitor trebuie considerat drept informație cu caracter precis în sensul dispozițiilor din directivele menționate și, prin urmare, este necesar să se verifice dacă există motive raționale să se considere că respectiva circumstanță viitoare ori evenimentul viitor se va produce; sau, cât privește un astfel de proces de lungă durată, etapele intermediare deja atinse sau deja produse și de care depinde realizarea circumstanței viitoare sau a evenimentului viitor pot de asemenea să constituie informații cu caracter precis în sensul dispozițiilor amintite?

2. Expresia „există motive raționale să se creadă” de la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2003/124 impune ca gradul de probabilitate să fie unul preponderent sau ridicat, sau este necesar să se înțeleagă prin circumstanțe despre care se poate în mod rațional crede că vor exista ori despre evenimente despre care se poate în mod rațional crede că se vor produce că gradul de probabilitate depinde de întinderea și de consecințele pentru emitent, iar, în cazul în care posibilitatea de a influența cursul acțiunilor este semnificativă, este suficient ca apariția circumstanței viitoare sau a evenimentului viitor să fie nesigură dar nu improbabilă?

(¹) Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) (JO L 96, p. 16, Ediție specială, 06/vol. 5, p. 210).

(²) Directiva 2003/124/CE a Comisiei din 22 decembrie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 2003/6/CE (JO L 339, p. 70, Ediție specială, 06/vol. 5, p. 243).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 17 ianuarie 2011 — Fleischkontor Moxsel GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Cauza C-23/11)

(2011/C 113/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Fleischkontor Moxsel GmbH

Pârât: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Întrebările preliminare

1. Titularul unei licențe de export are dreptul la restituire la export numai atunci când este înscris ca exportator la rubrica 2 a declarației de export depuse la biroul vamal competent [articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul nr. 800/1999 (¹)?]
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

biroul vamal principal [Hauptzollamt] competent pentru plata restituirii este ținut de rectificarea ulterioară de către biroul vamal de export a înregistrării de la rubrica 2 a declarației de export?
3. În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare:

Într-un caz precum cel din acțiunea principală, biroul pentru restituire poate lua în considerare textual înregistrarea de la

rubrica 2 a declarației de export și poate respinge cererea de restituire, indicând faptul că solicitantul restituirii nu este exportatorul produselor pentru care se solicită restituirea, sau biroul pentru restituire este obligat, în cazul în care există o contradicție între datele exportatorului de la rubrica 2 a declarației de export și documentul precedent la care se referă rubrica 40 și/sau titularul licenței de export indicate la rubrica 44, să ceară informații de la solicitantul restituirii și, dacă este cazul, să corecteze din oficiu înregistrarea de la rubrica 2 a declarației de export?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 800/1999 al Comisiei din 15 aprilie 1999 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituire la export pentru produsele agricole (JO L 102, p. 11, Ediție specială, 03/vol. 27, p. 187).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Grondwettelijk Hof (Belgia) la 17 ianuarie 2011 — Belgische Petroleum Unie VZW și alții/Belgische Staat

(Cauza C-26/11)

(2011/C 113/07)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Grondwettelijk Hof

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Belgische Petroleum Unie VZW și alții

Pârât: Belgische Staat

Interveniente: Belgian Bioethanol Association VZ, Belgian Biodiesel Board VZW

Întrebările preliminare

1. Articolele 3, 4 și 5 din Directiva 98/70/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei și de modificare a Directivei 93/12/CEE a Consiliului, precum și, eventual, articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, articolul 26 alineatul (2) și articolele 28 și 34-36 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că interzic adoptarea unei dispoziții legale în temeiul căreia companiile petroliere înregistrate, care pun pe piață produse de benzină și/sau de motorină, sunt obligate să pună în consum, de asemenea, în același an calendaristic o anumită cantitate de biocombustibil durabil, mai exact bioetanol pur sau sub formă de bio-ETBE, în proporție de cel puțin 4 % v/v din cantitatea produselor de benzină puse pe piață și FAME în proporție de cel puțin 4 % v/v din cantitatea produselor de motorină puse pe piață?